ANUL IV.—Nr. 1026 | EDIŢIA A DOUA | VINERI 6 DECEMBRIE 1891

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Domnia conservatoare
Un rĕspuns necesar
GORJAN-ILIESCU
Politica şi mizeria
ART. 95
EVOLUŢIE-CONJUGALA

Bucureşti, 5 Decembrie.

Domnia Conservatoare

Conservatoriĭ noştri cu diferite etichete, moştenitorĭ în mare parte aĭ marilor proprietarĭ feudalĭ, aŭ încă unele condiţiunĭ prielnice de a domni politiceşte în ţara noastră.

In adevĕr, la ţară relaţiile între proprietarĭ şi ţĕranĭ sunt semi-feudale, adică proprietariĭ marĭ de pământ dispun şi execută pe ţĕranĭ cum vor. Ţĕraniĭ staŭ în izolarea cea maĭ complectă de tot ce este civilizaţie. Starea lor de inconştienţă şi ignoranţă e în floare ca şi acum 40 de anĭ. Revoluţia industrială n'a pătruns încă pe marile domeniĭ ale proprietarilor noştri. Prin firea lor decĭ, mariĭ proprietarĭ sunt meniţĭ a fi conservatorĭ. Tot ast-fel se explică de ce uniĭ proprietarĭ de pământ, carĭ îşĭ daŭ eticheta de *liberalĭ* şi fac parte din partidul liberal-naţional, ţin acest partid în loc şi-l opresc avênturile generoase către un program de ideĭ democratice.

Iată prin urmare, o primă cauză care face ca conservatoriĭ să poată guverna această ţară.

O altă cauză prielnică este starea burghezimeĭ noastre de la oraşe. Nu putem spune că avem o burghezime puternică. Din contra, în multe locurĭ ea este în formaţiune şi nu tocmaĭ destul de tare ca să ţie piept conservatorilor proprietarĭ. Afară de acestea, în Moldova avem o burghezime streină, lipsită de drepturile politice, decĭ în neputinţă de a putea lupta. Dar şi câtă burghezie românească este, se află încă într'o stare precară. Profesiunile liberale aŭ o bază prea slabă. Sunt intimidate şi prea nesigure din punctul de vedere economic. Ele nu pot da un contingent sigur burghezimeĭ noastre.

Iată dar o altă bază, o a doua cauză care permite domnia conservatoare.

O a treia cauză este sistemul nostru electoral. Defectuozitatea actualuluĭ sistem electoral este aşa de manifest în cât sare fie-căruia în ochĭ şi pentru a o dovedi nu e nevoe de multă argumentare. Când un guvern poate domni fiind stăpân pe un colegiŭ singur, bună oară pe colegiul I-iŭ şi pe o parte din al II-lea, iar majoritatea cea mare a cetăţenilor e redusă la nişte drepturĭ de vot infime, atuncĭ cum să nu domnească elementele cele maĭ reacţionare din ţară?

Când un guvern nicĭ nu se gândeşte la miile de ţăranĭ ce alcătuesc colegiul al III-lea, atuncĭ e vĕdit pentru orĭ cine, că legea electorală e de o defectuozitate revoltătoare. Sufragiul universal este combătut cu înverşunare de toate partidele noastre politice vechĭ. Aceasta este o dovadă că proprietariĭ sunt încă tarĭ.

Iată dar şi o a treia condiţie prielnică şi care face cu putinţă domnia conservatoare.

Dar o condiţie şi maĭ importantă, dacă nu cea maĭ importantă, este lipsa de cultură a diferitelor noastre păturĭ sociale şi maĭ cu seamă a ţărănimeĭ. De la căpătarea formelor constituţionale de la 1866 şi până azĭ nu s'a făcut nimica pentru luminarea ţărănimeĭ. Legea din 1864 a învĕţământuluĭ a rĕmas în vigoare şi astăzĭ. Se ştie că aceastâ lege nu ne dă nicĭ o garanţie serioasă pentru obligativitatea învĕţământuluĭ. Ţărănimea stând rĕŭ economiceşte şi mijloace riguroase de a o îndemna la şcoală lipsind, e natural ca starea de ignoranţă să fie tot aşa ca şi pe timpul Regulamentuluĭ organic.

Diferiţĭ miniştri aĭ instrucţiuneĭ publice aŭ căzut odată cu proiectele lor cu tot. Dacă pentru armată, pentru justiţie s'aŭ votat milioane, apoĭ pentru şcoală şi maĭ cu seamă pentru şcoala rurală nimica saŭ aproape nimic. Guvernele care eraŭ la cârmă, eraŭ şi sunt compuse esenţialminte din reacţionarĭ, din aceĭ carĭ — dacă nu pot întoarce ţara îndărăt, — doresc cel puţin să menţină *statu-quo*. Ele ştiaŭ că, făcênd posibilă instrucţia la sate, mojicimea învĕţând carte şi devenind conştientă, alt vînt va sufla atuncĭ peste ţară. Ele ştiaŭ că în ziua aceea puteaŭ să'şĭ ia rĕmas bun de la putere.

De altmintrelea avem un fapt recent, cazul cu fostul ministru al instrucţiuneĭ. In proiectele D-nuluĭ Poni eraŭ maĭ cu seamă câte-va puncte esenţiale.

In primul loc obligativitatea. Luându-se dispoziţiĭ serioase ca obligativitatea să devină o realitate, trebuiaŭ localurĭ confortabile de şcolĭ, mobilier, etc.; decĭ era nevoie de cheltuielĭ şi rezultatul ar fi fost un pas mare spre luminarea poporuluĭ.

In al doilea loc, era *stabilitatea* învĕţătorilor, nu *inamovibilitatea*, cum se zicea. Se asigura poziţia nenorocituluĭ învĕţător sătesc contra fluctuaţiunilor politice.

Eĭ bine, se ştie campania dusă de ziarele conservatoare şi de aceĭ carĭ sunt azĭ în minister şi chiar de către colegiĭ D-luĭ Poni. Neputênd combate *obligativitatea*, de frica opiniuneĭ publice, de formă combăteaŭ *stabilitatea*. Planul conservatorilor, ca ţĕrănimea să nu ştie carte, a reuşit şi data aceasta. D. Poni, cu preţul sacrificăreĭ ideilor, n'a maĭ primit ministeriul.

Dar să revenim: In faţa stăreĭ înapoiate în cultură a ţĕrănimeĭ, cum să nu poată găsi condiţiĭ prielnice de cârmuire conservatoriĭ? Tocmaĭ pe această stare se întemeiază conservatismul. Se ştie că cultura este cel maĭ puternic disolvant al teoriilor şi doctrinelor reacţionare.

Dacă însă vom cerceta statistica oficială a ministeriuluĭ cultelor, vom da de rezultate maĭ triste. Inchipuiţi-vĕ că din 545,468 de copiĭ în vrâstă de a frequenta scoala, de abia 91,588 urmează la şcoală; ceia ce face 16.88 la sută. Cum vedem, rezultatul este înspăimântător. Guvernele noastre n'aŭ făcut nimica pentru şcoală. Motivele, le am spus maĭ sus.

In faţa acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, să ne maĭ mirăm că vedem elita reacţionară la cârmă? Ea are condiţiĭ prielnice pentru aceasta.

Aşa dar: relaţiile semi-feudale de la ţară, slăbiciunea burghezimeĭ; defectuozitatea legeĭ electorale; lipsa de cultură sunt atâtea condiţiĭ carĭ înlesnesc **domnia conservatoare.**

E. D.

Conflictul franco-bulgar

PARIS, 4 Decembrie. — *Agenţia Havas* neagă că guvernul bulgar a cerut pentru expulzarea D-luĭ Chadourne mijlocirea D-luĭ Lanel, ast-fel precum o pretinde *capitulaţiunile*; ea adaugă că tractatele internaţionale care leagă Bulgaria aŭ fost decĭ violate.

PARIS, 4 Decembrie. — *Siècle* anunţă că D. Millevoye va interpela pe D. Ribot asupra expulzăriĭ D-luĭ Chadourne din Bulgaria.

UN RESPUNS NECESAR

Peripeţiile prin care a trecut criza ministerială timp de opt zile; naşterea, în urma unor violente scremăturĭ, a cabinetuluĭ **conservator moderat cu sentimente liberale**; *şi în fine ilegala prorogare a Corpurilor Legiuitoare la începutul sesiuneĭ ordinare, m'aŭ împiedicat a rĕspunde la scrisoarea ce un alegĕtor al colegiuluĭ al 2-lea de Iaşĭ mi-a adresat la 19 a expirateĭ lunĭ Noemvrie.*

Epistola aceluĭ alegĕtor — al căruĭ nume am promis a nu'l divulga — nu poate rĕmâne fără rĕspuns, căcĭ în ea mi se aruncă o acuzaţiune foarte gravă.

Tăcerea mea ar fi semnul vinovăţieĭ mele.

Ce acuzaţiune aruncă asupra mea acel alegĕtor, fidel şi neobosit asistent al tuturor întrunirilor politice?

In numĕrul „Adevĕruluĭ" de Duminică 17 Noemvrie— **îmĭ scrie el** *— citesc un rezumat de pe discursul rostit de D. N. Ceaur Aslan în întrunirea de la 10 Noemvrie. Am ascultat discursul cu multă atenţiune, cu multă atenţiune am citit şi rezumatul D-voastră.*

Dar câtă deosebire între discurs şi rezumat!— Câte pasagiĭ alterate! — Câte alte omise cu desăvîrşire!

Cu alte cuvinte, directorul ziaruluĭ „Adevĕrul" a tolerat schimbarea unor părţĭ şi suprimarea altora din discursul D-luĭ N. Ceaur Aslan.

In puţine rîndurĭ voiŭ dovedi că această acuzaţiune este nedreaptă, şi că, dacă este un culpabil, acela nu este de cât reprezentantul în Cameră al acuzatoruluĭ meŭ.

In ziua plecăreĭ mele din Iaşĭ am spus D-luĭ N. Ceaur Aslan că aşĭ dori să public discursul D-sale în acelaşĭ numĕr în care va apare al meŭ.

Am ţinut promisiunea dată, căcĭ am aşteptat aproape o sĕptămână, până când D-sa mi-a trimes discursul pe care l'am publicat în numĕrul „Adevĕruluĭ" din 17 Noemvrie, numĕr în care a apărut şi al meŭ.

In arhiva redacţiuneĭ se află discursul trimes de D. N. Ceaur Aslan şi garantez că s'a publicat fără schimbare, fără omisiune.

Dacă discursul publicat nu mulţumeşte pe alegĕtoriĭ D-luĭ N. Ceaur Aslan, nu rĕmâne de cât D-sa să ceară explicaţiunĭ reprezentantuluĭ D-sale în Cameră, care — nu mĕ îndoesc — se va grăbi a i le da în modul cel maĭ satisfăcător.

A. V. B.

POLITICA şi MIZERIA

II

Să vedem acum celelalte făgăduinţĭ din mesagiu. Să luăm *„reorganizarea instrucţiuneĭ publice."*

Foarte bine. Dar cum? Vreţĭ amovibilitatea saŭ inamovibilitatea învĕţătorilor ruralĭ?

Voiţĭ să faceţĭ din eĭ adevĕraţĭ luminătorĭ aĭ poporuluĭ, orĭ nişte agenţĭ electoralĭ? Iĭ veţĭ da instrucţia şi leafa necesară ca să se poată susţine la nivelul cultureĭ moderne, să-ĭ fie posibil a urma neîntrerupt şi cu stăruinţă noile cucerirĭ pe terenul pedagogieĭ şi a altor ştiinţĭ — folositoare şi strîns legate de sfera luĭ de activitate — ale veaculuĭ?

Orĭ îl veţĭ lăsa şi de aci înainte la dispoziţia prefecţilor şi a pomojnicilor, carĭ îl fac instrumentul venal al unor politicianĭ venalĭ, egoiştĭ şi mizerabilĭ?

Cum veţĭ reforma învĕţămîntul secundar atât de defectuos? Pe carĭ principiĭ?

Imĭ rezerv dreptul de a vorbi într'un viitor articol asupra proiectelor D-luĭ Poni, căcĭ acest bărbat cult şi iubitor de progres nu cade în sfera politicianilor, de carĭ mĕ ocup în articolul de faţă.

„Aha! — va rĕspunde reprezentantul *istoric* — ce are a face! Mesagiile conţin în terminĭ generalĭ reformele şi proiectele de legĭ, ce se vor aduce spre desbatere în sesiunea cutare saŭ cutare. — Principiile fundamentalĭ însă, — fie sociale, economice saŭ morale — pe carĭ se razimă legislatorul, vor fi specializate tocmaĭ în aceleaşĭ proiecte de legĭ. Aicĭ aveţĭ de a face cu dorinţele Suveranuluĭ şi a guvernuluĭ în general, acolo cu ale ministruluĭ respectiv în special!" — Foarte bun rĕspuns.

Dar de atâţia anĭ încoace adusu s'a oare vre-un crâmpeiŭ numaĭ de lege serioasă înaintea camerelor? Doar *vênzarea bunurilor la ţăranĭ?* Legea aceasta însă e atât de mizerabilă şi defectuoasă în cât nu ştiĭ de cine să-ţĭ fie milă? — de aceĭ, carĭ aŭ făcut-o? orĭ de aceia pentru care s'a făcut? Eŭ unul ştiŭ cel puţin, că aplicarea acesteĭ legĭ, aşa cum s'a făcut la unele moşiĭ, a umplut pungile unor inginerĭ lacomĭ, a făcut proprietarĭ pe conductoriĭ de tramvaĭ, pe o femeie publică, pe un armean, un grec, pe nişte ungurenĭ şi pe vre-o câţĭ-va românĭ, rude de ale primaruluĭ, etc., etc. S'aŭ maĭ presentat afară de aceasta multe alte legĭ. dar cele maĭ multe aŭ rĕmas ascunse în praful cartoanelor ministeriale şi teamă îmĭ e, că obstrucţionismul, de care fusese în multe rândurĭ învinuită oposiţia, să nu fi fost tot o înscenare guvernamentală pentru a paraliza mersul lucrurilor şi a desbaterilor parlamentare ca ast-fel mulţĭ *urechiaţĭ* să poată sta maĭ multă vreme îmbrăcaţĭ în piele de leŭ pe banca ministerială.

Nimic serios şi trainic n'aŭ produs până acuma cercurile noastre guvernamentale. Luptele lor zadarnice pentru putere aŭ împedicat şi vor împedica multă vreme încă mersul regulat şi hotărît al afacerilor ţĕriĭ. Membriĭ aşa numitelor partide istorice strînşĭ unitĭ cu cele doĕ felurĭ de lipitorĭ sus numite, formează una şi aceiaş familie mare de exploatatorĭ îndîrjiţĭ şi lacomĭ, bazaţĭ pe aceleaşĭ interese, avênd acelaş scop, folosindu-se de aceleaşĭ mijloace pentru a se putea cât maĭ îngrabă sătura şi îmbogăţi. Eĭ nu vor cu nicĭ un preţ să deslege mâinile nefericituluĭ şi răbdătoruluĭ popor; îl lasă maĭ bine să moară de foame de cât să-ĭ dea o bucată din pămîntul frămîntat cu sângele luĭ şi a părinţilor luĭ; îl lasă să doarmă în întuneric în loc să-l cheme la lumina ştiinţiĭ şi civilizaţiuneĭ. Şi ştiŭ eĭ bine de ce fac aceasta. Ştiŭ bine, că poporul acesta bolnav, flămînd, sdrenţăros, batjocorit şi despuiat, le va cere atuncĭ o aspră şi dreaptă socoteală de toate nedreptăţile şi impilările suferite; ştiŭ, că răfuiala va fi amară.

Aşa dar, maĭ bine o ironică prefacere că vor să deştepte poporul. De o cam dată îşĭ umplu geamantanele, ca la vreme de nevoe să aibă cu ce fugi maĭ grabnic atât eĭ cât şi meşterul lor patroŭ, comis-voiajorul saŭ maĭ bine zis reprezentantul pentru România a maĭ multor fabricĭ nemţeştĭ ajunse în stare de faliment.

GORJAN-ILIESCU

Poşta, sub direcţiunea Gorjan-Iliescu, a atins culmea destrăbălăreĭ.

Alaltă ierĭ Marţĭ, după plecarea D-luĭ prim-procuror Sfetescu din redacţia ziaruluĭ, am adresat îndată o scrisoare uneĭ persoane din Galaţĭ.

Acea epistolă a fost predată poşteĭ centrale în acea seară la şase oare, cu recipisa Nr. 5369. — Trenul accelerat pentru Galaţĭ pleacă la 7 ore 50 minute seara.

Erĭ Mercurĭ la 4 ore după amiază-zi scrisoarea mea nu sosise în Galaţĭ, dovadă telegrama persoaneĭ către care mĕ adresasem.

Ce a făcut Iliescu cu scrisoarea mea?

Saŭ a oprit'o în **cabinetul negru**, saŭ a trimis'o la Galaţĭ, nu cu trenul, ci cu poşta luĭ Vilner.

D-le Colonel Gorjan! — Locul D-tale nu este în capul direcţiuneĭ poştelor; Iliescu te poartă de nas şi te face de rîs. Locul D-tale este în capul uneĭ brigăzĭ, uneĭ diviziĭ, chiar unuĭ corp de armată, unde de sigur te veĭ şi ilustra.

Cât despre Iliescu, îmĭ place a crede că Lascar Catargiu va sfârşi prin a înţelege că prezenţa acestuĭ impiegat în serviciul poştelor a devenit un scandal, a devenit o ruşine.

A. V. B.

ART. 95

Monitorul oficial de azĭ publică următorul comunicat:

Vĕzênd insinuările rĕspândite de unele ziare şi prin carĭ se încearcă a se arunca bănuelĭ asupra dispoziţiuneĭ cuprinsă în art. 95 din Constituţiune, relativă la dreptul de amânare prin decret regal a sesiuneĭ Corpurilor legiuitoare, ministerul, după informaţiunile exacte luate din însăşĭ arhiva Adunăreĭ deputaţilor, a constatat următoarele:

1. Din notele ţinute la biuroul Camereĭ despre modificările urmate în cursul desbaterilor, şi carĭ note în original se află anexate la dosar, se vede că textul art. 95 din Constituţiune s'a adoptat după cum a fost propus de comitetul delegaţilor secţiunilor, înlocuind art. 49 din proiectul guvernuluĭ.

2. Că singurul amendament ce a fost propus şi primit de Cameră la redacţiunea comitetuluĭ delegaţilor este în coprinderea următoare:

„La art. 85 *din proectul comitetuluĭ* la aliniatul III, a se adăogi „aceste cuvinte: *La carele Adunările fac resonsurile lor*".

P. I. Cernătescu, C. T. Grigorescu.

3. Că textul definitiv al Constituţiuneĭ, după terminarea discuţiuneĭ pe articole, s'a subsemnat de raportorele comitetuluĭ delegaţilor D. A. Pascal şi că, asupra acestuĭ text original, s'a însemnat rezultatul votuluĭ dat în total de Adunare şi care s'a adeverit cu semnătura preşedinteluĭ Adunăreĭ constituante Manolache Costache şi ale secretarilor P. Iatropolo, D. Berendeĭ şi A. Lupaşcu.

4. Că acest text se află transcris întocmaĭ în condica de legĭ investit cu sigiliul Adunăreĭ deputaţilor,

cu subsemnătura preşedintelui M. Costache, şi a secretarului Adunărei P. Iatropolo.

5. Că tot acest text în şedinţa Adunărei din 30 Iunie 1866 a fost presentat Măriei Sale Domnului României de către preşedintele Constituantei M. Costache, şi asupra luĭ, Măria Sa Domnul a depus Jurământul constituţinoal; şi în fine, a fost promulgat imediat şi publicat în *Monitorul Oficial* de a doua zi 1 Iulie 1866 şi contrasemnat de miniştri Lascar Catargiu, preşedintele consiliuluĭ, I. C. Brătianu, I. Cantacuzin. P. Mavrogheni, C. A. Rosetti, General I. Ghica şi D. Sturdza.

6. Că din colaţionarea, cu cea maĭ mare luare aminte, a textuluĭ art. 95, aşa cum este transcris în toate textele originale menţionate maĭ sus, s'a constatat că nicĭ o alteraţiune nu există şi că el a fost reprodus în tocmaĭ în publicaţiunile oficiale şi în colecţiunile de legĭ existente; prin urmare toate sgomotele ce se respândesc nu sunt motivate de cât pe aceea că în procesul-verbal al Adunăreĭ din 27 Iunie, publicat în *partea neoficială a Monitoruluĭ* din 2 Iulie 1866, se află copiat, din eroare, textul articoluluĭ din proiectul primitiv în locul aceluĭ din proiectul comitetuluĭ delegaţilor, singurul care a fost în discuţiune şi votat de Adunarea constituantă, după cum reese cu evidenţă şi din textul amendamentuluĭ ce a fost propus la acel articol, şi care este citat maĭ sus.

(Comunicat).

Acest comunicat poate satisface, până la un punct oare-care, ziarele oficioase.

Pe mine nu mĕ satisface de loc şi voiŭ reveni pentru a dovedi că rĕŭ drum a apucat primul-ministru de la 30 Iunie 1866 şi de la 28 Noembrie 1891.

Nu cu un comunicat inserat în **partea neoficială** *a* Monitoruluĭ Oficial *se rezolvă o chestiune atât de gravă.*

A. V. B.

Societatea

„Ajutorul elevilor săracĭ"

Consiliul de administraţiune al societăţiĭ *„Ajutorul elevilor sĕracĭ"*, avênd în vedere mulţimea de şcolarĭ fără mijloace care merită ajutoare şi insuficienţa resurselor societăţiĭ, a decis a sĕ face apel la diferite instituţiunĭ şi persoane, solicitând obolul lor. Ca respuns la acest apel, aŭ bine-voit a oferi:

Banca Naţională	500	leĭ
Cred. fonciar rural	300	„
Casa Marmorosch Blanc	200	„
Cred. fonciar urban	150	„
Banca Românieĭ	100	„
Eforia Creţulescu	100	„
Societ. Dacia România	50	„
D. D. M. Bragadiru	40	„
D. Corn. R. Manolescu	20	„

D. Gr. Alexandrescu 50 perechĭ încălţăminte comandate.

In numele şcolărimeĭ sărace societatea esprimă acestor instituţiunĭ şi persoane mulţumirĭ şi recunoştinţa eĭ.

Sperăm că, în curând, esemplul acesta umanitar va fi imitat şi de cele lalte instituţiunĭ şi persoane la care s'a făcut apel.

Comitetul

Adresa comitetuluĭ Scoala Calist (Calea Călăraşilor).

(Listă de subscripţie încredinţată D. Fl. Thierrin, direc. instit. „Şevitz")

Marie Şevitz 20 leĭ, Thierrin Fl. 30 leĭ, Florence Thierrin 3 leĭ, Gabriel Thierrin 2 leĭ. P. Feşteu 5 leĭ, C. D. Drujan 2 leĭ, Bejan Fr. Nic. 2 leĭ, Bârşeanu Anastase 2 leĭ, Klepper Lazăr 2 leĭ, Anonim 2 leĭ, Anonim 1 leŭ 50 banĭ, Ioan Baboeanu 2 leĭ, Grigoriu Alexandru 1 leŭ, Ströhr Vilhelm 2 leĭ, Rădulescu Costică 1 leŭ, Minculescu Constantin 1 leŭ, Minculescu Alexandru 1 leŭ, Bolomey Louis 65 banĭ, Cristodorescu Ştefan 1 leŭ, Vlădoianu Ioan 50 banĭ. Raimond Günther 1 leŭ, Stelescu George 1 leŭ, Nicolaŭ Petre 1 leŭ, Constantinescu Alexe 1 leŭ. Degereţeanu Virgiliu 50 banĭ. I. G. Ilieff 2 leĭ, Bolomey Constantin 50 banĭ, Fraţiĭ Grigorescu 2 leĭ, I. M. Grümberg 50 banĭ, Jugureanu Constantin 1 leŭ, C. N. Dabip 1 leŭ, Bolomey Roger 50 banĭ, Theoharidi Theohari 50 banĭ, Athanau 50 banĭ, Brătianu M. 2 leĭ, Rădulescu Ioan 1 leŭ, Aurel Petrescu 1 leŭ, Butculescu Vasile 1 leŭ, Carnabatu Stefan 1 leŭ, Stoenescu Corneliu 1 leŭ, Sadi Jack 50 banĭ, Durma Alexandru 1 leŭ, Dovenca Petre 1 leŭ. Lubicĭ Mihail 3 leĭ, Dendrino Emil 50 banĭ, Blasenek Otto 1 leŭ, M. Nicolaŭ 1 leŭ, Fuhn Jacques 50 banĭ, Perieţeanu V. B. 2 leĭ, Bolomey George 1 leŭ, Gurănescu A. 50 banĭ, Tătărăscu Alex. 50 b Total 115 leĭ, banĭ 15

Casier, *M. Constantinescu*

IAR TITLURILE DE HOTARNICI

In numĕrul ziaruluĭ nostru de la 29 Noembre a. c. am publicat un articol privitor la modul scandalos cum se decerne titlurile de hotărnicĭ. Am vĕzut că se daŭ la oamenĭ carĭ sunt departe să merite asemenea titlurĭ şi care apoĭ fac o speculă neiertată şi dăunătoare atât pentru proprietarĭ cât şi pentru nenorociţiĭ sătenĭ.

Iată ce ne trimite azĭ corespondentul nostru din Craiova relativ la examenul de hotarnicĭ ce s'a ţinut la 1 Decembre:

Din 15 candidaţĭ ce eraŭ înscrişĭ, s'aŭ prezentat numaĭ 5. Cine aŭ fost însă aceştĭ 5 candidaţĭ? Eĭ nu aŭ fost de cât persoane cu totul strĕine în ale hotărniciei, carĭ nicĭ odată în viaţa lor nu aŭ făcut vre-o lucrare de asemenea natură, escepţie de unul din eĭ carĭ probează prin însărcinărĭ speciale date de Ministerul Domenielor, fiind agent al sĕŭ, că ar fi facut ast-fel de lucrărĭ. Dar tocmaĭ acesta a căzut nefiind din localitate prin urmare nefiind cunoscut de comisiune.

Ceva maĭ mult, unul din aceĭ candidaţĭ azĭ botezaţĭ hotarnic, este un copil eşit de doĭ anĭ din liceŭ cu 5 clase, şi actualmente elev în corpul poştal din Craiova (când a făcut decĭ 3 anĭ lucrărĭ de hotărnicie pe lângă un hotarnic? orĭ pentru că în timpul vacanţelor trăgea de lanţ pe lângă Jupânul Duma câte 10-15 zile ştie hotărnicie?).

Un altul a fost conductor la drumurĭ, fără nicĭ o şcoală şi în această calitate nu a stat de cât 2 anĭ, şi care nicĭ că ar şti ce va să zică cuvîntul hotărnicie etc. şi cam tot aşa sunt toţĭ.

Eĭ bine, aceştĭ Domnĭ s'aŭ prezentat cu câte un certificat falş, căcĭ alt-fel nu poate fi, de vreme ce nicĭ unul, dar absolut nicĭ unul n'a lucrat la vre-o hotărnicie cu vre-un hotarnic. Şi acest certificat le-a fost dat în modul detaliat în precedentul articol.

S'aŭ maĭ prezentat şi cu câte un certificat de absolvirea a 4 clase lyceale,—asta a fost tot examenul şi onorabila comisiune le-a strâns mâna felicitându-ĭ şi zicêndu-le: „Noroc că profesorul de „matematicĭ nu a fost aci, căcĭ poate vĕ „chestiona câte ceva şi ast-fel se putea „întîmpla să...", căcĭ să se noteze un lucru, D. profesor Constantinescu, membru în această comisiune, persoană întru cât-va maĭ independentă, de sigur vĕzênd articolul din *Adevĕrul* de la 29 Noembrie, nu a maĭ voit a lua parte în comisiune şi a delegat pe Inginerul Sygetti, membru în comisiune şi preşedinte al aceleĭ comisiunĭ. Acesta fiind persoana care'şĭ luase angajamentu a se face naşu câtor-va, 'ĭ-a botezat,—iar de ochiĭ lumeĭ şi în vedere că nicĭ cunoscut nu era, a respins tocmaĭ pe acela care se poate zice că ar fi priceput maĭ mult ca ceĭ-l'alţĭ şi care a făcut lucrărĭ de asemenea natură, pe Inginerul Statuluĭ Luchianu.

In vederea că comisiunea nu a fost complect constituită, de oare-ce a lipsit tocmaĭ cel maĭ important membru din ea, D. Constantinescu, care era pentru matematicĭ, în numele dreptăţeĭ cerem contestarea examenuluĭ de formă ţinut la 1 Decembre la Craiova, şi cerem D-luĭ ministru de justiţie, în mâinile căruia azĭ saŭ mâine va veni procesul-verbal al comisiuneĭ, prin carĭ candidaţiĭ sunt recomandaţĭ a se înscrie la acel minister pentru a fi recunoscuţĭ de hotarnicĭ, ca să caseze acea formă, iar nu examenul. Şi să instituiască o nouă comisiune în care să figureze D. profesor Constantinescu. Certificatele ce candidaţiĭ le-aŭ prezentat de la Ingineriĭ hotarnicĭ ce atestă că posesoriĭ lor ar fi lucrat la Hotărnicii, să fie anchetate de parchetul de aicĭ. Maĭ toate aceste certificate se vor dovedi că nu conţin adevĕrul şi că nicĭ un candidat, pe lângă că nu a făcut, cum am zis maĭ sus ast-fel de lucrărĭ, dar aceĭ cel puţin nu s'aŭ plimbat vre-o dată cu ceĭ ce le a dat acele certificate la vre-o moşie.

X.

INFORMAŢIUNI

Astă-seară se va ţine la Ploeşt întrunirea convocată de partidu liberal.

—⁂—

In şedinţa consiliuluĭ comunal care se va ţine azĭ după amiazĭ, se va depune şi raportul comisiuneĭ pentru verificarea socotelelor caseĭ comuneĭ pe exerciţiul trecut.

—⁂—

Mâine, Vinerĭ 6 Decembrie, fiind sĕrbătoare Sf. Nicolae, numĕrul viitor al Adevĕruluĭ **va apare Sâmbătă 7 Decembrie la orele obicinuite.**

—⁂—

In institutul D-ruluĭ Babeş se află actualmente 35 de bolnavĭ muşcaţĭ de câinĭ turbaţĭ.

Din aceştia 5 sunt bulgarĭ şi 1 austriac, restul românĭ maĭ ales de la ţară.

—⁂—

Atragem atenţia D-luĭ medic al culoareĭ respective asupra cafeneleĭ de Bulevard, care este în cea maĭ proastă stare în privinţa ventilaţiuneĭ, lucru cel maĭ de căpetenie ca cestiune de higienă.

Bieţiĭ consumatorĭ sunt învăluiţĭ într'un nor de fum şi atmosfera nicĭ odată reînoită exală o duhoare care numaĭ bine nu poate face sănătăţeĭ publiculuĭ.

Atragem atenţiunea D-luĭ Primar al Capitaleĭ asupra străzeĭ Sfinţiĭ Apostoliĭ care se află într'o complectă mizerie, maĭ cu seamă pe lângă fabrica D-luĭ Constantin Porumbaru.

—x—

Regretatul doctor S. Steiner a lăsat o parte din averea sa spitaluluĭ *Caritas*.

Se crede că direcţia spitaluluĭ acestuia va fi luată de D. doctor Schachman.

—⁂—

D. Cesianu, căruia D. L. Catargiu 'i-a oferit direcţia poştelor, a refuzat.

—x—

Astă-zĭ se va judeca de către tribunalul de Ilfov secţia I, procesul aproduluĭ Vasile Petrescu de la curtea de apel secţia I, care a sustras un dosar de l'a vîndut.

—⁂—

Astă seară se va reprezenta la Teatru Naţional piesa *Romeo şi Julieto* tragedie în 5 acte de Shakespeare şi tradusă de D. I. Ghica.

—x—

Citim în *Constituţionalul*:

Ministerul de interne a invitat pe D. colonel Gorjan, mare cruce al ordinuluĭ Liberia, fost director al poştelor, actual comandant al regimentuluĭ 21 de infanterie — care nu vrea să plece de la poştă — să înceteze inspecţiile poştale pe care le-a intreprins, de oare-ce D-sa încetând de a maĭ fi director de vreme ce a fost rechemat în activitate, D-nul Iliescu, inspector general, este însărcinat cu gerarea provizorie a direcţieĭ poştelor.

—⁂—

Societatea meseriaşiior mecanicĭ *Mina şi Pădurea* se va întruni în adunare generală extraordinară, Duminică 8 Decembre 1891, la orele 8 dimineaţa, în sala „Amiciţia", intrarea Cişmegiŭ, str. Brezoianu Nr. 9, spre a lua de a doua oară în desbatere noul proiect de statut, în care stă corijarea articolelor făcute în adunarea generală din 4 August 1891.

Această adunare fiind de mare importanţă, avênd a se discuta statutul societăţeĭ, sunt rugaţĭ toţĭ membriĭ a nu lipsi

—⁂—

Direcţia căilor ferate are trebuinţă de 31 inginerĭ pentru serviciul de întreţinere de la staţiile din Bucureştĭ, Craiova, Piteştĭ, Buzĕŭ, Galaţĭ şi Iaşĭ.

Cererile trebuesc adresate direcţieĭ cel maĭ târziŭ până la 15 Ianuarie 1892.

—⁂—

Aflăm că la tîrgul de vite din Constanţa, grajdiurile sunt complect pline. Operaţiunile pentru în ţară s'aŭ început deja şi sunt numeroase. Carnea de boŭ calitatea II-a se vinde cu 12 până la 30 de banĭ kilo, viŭ. Carnea calitatea I, cu greutatea bouluĭ de 500 kilo, se vinde cu 38—40 banĭ predat în tîrg.

Avis agenţilor caselor de comerţ.

—⁂—

Sîmbătă 28 Decembre se va da un mare bal în localul băilor Eforieĭ de către societatea industrială Curtea de Argeş. Balul promite a fi foarte atrăgător.

—⁂—

In târgul Constanţa, pe timpul de la 1—30 Noembrie trecut, a fost următoarea mişcare de vite: 114 vite cornute marĭ aflate; 1528 cornute marĭ şi 1889 cornute micĭ intrate; 115 cornutemarĭ vîndute în ţară; 1491 cornute micĭ vîndute pentru străinătate; vînzarea s'a făcut cu preţul acesta: kilogr. viŭ de cornute marĭ este de 38 banĭ calitatea I şi de 12-30 calitatea II, şi kilogr. de cornute micĭ cu preţul de 20—25 banĭ.

J. RICARD

EVOLUŢIE CONJUGALA

Eraŭ şapte ceasurĭ seara. Paul d'Urgel se 'ntorcea acasă ca să se îmbrace să se ducă la Opera.

Pe masă, între scrisorĭ şi jurnale, era un plic mare de doliŭ; îl dete la o parte şi luă maĭ întîĭ celelalte hîrtiĭ. D-luĭ d'Urgel nu'ĭ plăcea biletele de invitaţiĭ la morţĭ. Nu ştiĭ nicĭ odată nu'ĭ aşa? dacă citirea uneĭ ast-fel de invitaţiĭ n'o să'ţĭ producă o emoţiune neplăcută; aĭ destulă vreme să afli că vre un camarad, de aceiaşĭ vîrstă cu tine, şi cu care aĭ jucat cărţĭ sĕptĕmâna trecută, s'a dus pe lumea cealaltă.

Dupe ce citi însă invitaţiile şi prospectele, luă plicul negru şi'l deschise. Compus dupe obişnuita formulă şi cu clasicile dispoziţiĭ tipografieĭ moderne—era anunţul despre moartea doamneĭ Clotilda d'Ayramont.

Da, femeia asta era nevasta prietinuluĭ sĕŭ Hector d'Ayramont.

Se gîndi maĭ întîĭ cât de prost lucru este pentru un dispeptic ca dînsul ca să întîrzie ceasul dejunuluĭ, el care trebuia să se ducă punt la amiazĭ la biserica sf. Augustin. Afară de asta va trebui să se ducă înainte de ceremonie la otelul d'Ayramont, pe bulevardul Malesherbes, pe urmă dupe biserică, să mează până la Père-Lachaise, pe ast-fel de ceaţă! el care suferise, anul trecut, aşa de grozav de influenţă.

— Ce prost lucru este o înmormîntare iarna! îşĭ zise el în gînd.

Insă trebuia să se ducă la ceremonia asta. Hector era un prietin intim încă din şcoală, amîndoĭ fuseseră promovaţĭ odată, serviseră împreună în al 24-lea de husarĭ, şi'şĭ dăduseră demisia de căpitan maĭ tot într'o vreme—Hector pentru ca să se însoare, şi el ca să nu se ducă în garnizonă la Givet. Şi de zece anĭ de când se 'ntîlneaŭ maĭ în fie-care zi în Paris, fiind din acelaşĭ club, şi chiar şi în pădurea de la Jugny, fiindcă făceaŭ parte amîndoĭ din echipagiul Rallye-Purchic, câte amintirĭ vesele pentru amîndoĭ!

Sigur că nu putea să scape de corvada complectă de mâine....

Va comanda numaĭ două oĕ *à la gelée* pentru ora 11 şi, dupe ce se va întoarce de la Père-Lachaise — va zice să înhame la caretă pe Paddy, care face un kilometru în două minute—va găsi acasă gata ceaiul şi sandwichiĭ până nu va începe foamea să'l hărţuiască.

Pe urmă, liniştit de micile hotărîrĭ ale egoismuluĭ sĕŭ, se puse să se gîndească la moartea aşa de neaşteptată a nevesteĭ bunuluĭ sĕŭ prietin Hector...

Adică de ce boală să fi suferit ea? Şi adevĕrul e, acum băga el de seamă, că de doĕ zile nimenĭ nu maĭ vĕzuse pe d'Ayramont la partida de écarté de la 5 ore. Şi par'că'şĭ maĭ aducea aminte iar că deunăzi dimineaţa, pe când se preumblaŭ prin Poteaux, îĭ spusese Hector că d-na d'Ayramont era bolnavă. Par'că spusese că e bolnavă de pleuresie?... Nu'şĭ prea aducea bine aminte. Hector par'că nu se tulbura aşa de mult. Dar el... De! orĭ-cum, ar fi trebuit să trimită să întrebe cum îĭ maĭ este bolnaveĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ELY MONTCLÈRE

(49)

Buchetul Ucigaş

PARTEA II-a

Frumos Monstru

V

Câtă vreme fuseseră singurĭ nu fusese nicĭ o etichetă între prietiniĭ noştri, acum însă când se întorceaŭ stĕpîniĭ castelului, trebuia să schimbe manierele acestea.

Tereza şi tatăl sĕŭ fură înştiinţaţĭ de sosirea conteluĭ şi a conteseĭ şi e lesne de ghicit că vestea asta nu putea să le facă plăcere.

Filip însă putu, seara, în timpul uneĭ plimbărĭ prin parc, să atragă pe prietina sa maĭ la o parte.

Madelena şi Paul se făceaŭ acum compliciĭ luĭ Filip ţiind pe Sylvain Burgand de vorbă.

— Draga mea, s'aŭ sfîrşit d'acum scumpele noastre ceasurĭ de libertate, zise el cu drag, strângînd pe piept braţul pe care Tereza şi 'l rezima pe dînsul.

O să 'mĭ pară rĕŭ totdauna de ceasurile acestea, fiindcă dacă n'aş fi trăit aceste treĭ lunĭ lîngă tine poate că n'aş fi putut să citesc în inima mea dragostea care se năştea pentru tine.

Insă nu trebue să uit timpul de faţă.

Ţi-am dat viaţa mea, scumpă Tereză, tu în schimb aĭ primit ca să fiĭ nevasta mea prea iubită: peste puţină vreme o să fiĭ.

— Mĕ tem! zise Tereza ofcând.

— De ce?

— Visul ĕsta'ĭ prea frumos, Filipe, n'o să se poată înplini.

Te adoram de la atâta depărtare....... eraĭ aşa de mare pentru mine.... nicĭ o dată nu'mĭ venise ambiţia nebună ca să afli într'o zi că te iubesc.. Şi'mĭ ascundeam iubirea.

— O ascundeaĭ prea mult, dulcea mea prietină, de vreme ce era cât p'aci să nu o bag de seamă şi să pierd astfel fericirea întregeĭ mele viețĭ.

— Vezĭ tu, zicea Tereza, lucrul acesta mi se părea cu neputinţă şi chiar în ceasul de faţă fericirea mea mi se pare nereală.

Sufeream de aşa de multă vreme, ajunsesem să 'mĭ placă să sufer.

— O! Terezo, zicea Filip mişcat tot, o Terezo! iubita mea Tereză, tu veĭ fi singurul meŭ amor pe pămînt, te voiŭ iubi cu foc, cu sfinţenie, cu tot respectul, cu toată dragostea, cu toată recunoştinţa ce ţi se cuvine.

Filip strîngea cât putea mânuşiţa iubiteĭ luĭ şi, plin de frigurĭ, nebun, zicea mereŭ, încet, numaĭ pentru dînsa:

— Te iubesc, Terezo, te ador....... şi sînt aşa de fericit, Dumnezeule! încât mi se pare şi mie că visez! O! ce dulce e visul meŭ! ce frumos e!

— Filipe!

— Să fiŭ iubit de tine, iubita mea, se am cea dintîĭ zvîcnire a inimioareĭ tale, este o dulceaţă aşa de mare, încât, dupe ce 'am gustat'o nu maĭ voesc în lumea asta nimic alt decât pe tine şi numaĭ pe tine.

— Filipe!.... murmura Tereza beată de fericire.

— Heĭ! copiĭ, vĕ duceţĭ prea departe! le strigă Saint-Yves, m'aş prinde că am făcut o leghe decând umblăm.

— Ş'apoĭ, eŭ nu maĭ merg maĭ departe, zise Burgand, mĕ întorc... trebue să fie unsprezece ceasurĭ şi sînt şi cam obosit.

— Să nu facĭ una ca asta, Burgand, zise Madelena caraghioasă, sîntem în mijlocul pădureĭ şi o să 'mĭ fie frică!

— Dacă'ĭ aşa, să ne întoarcem acasă, domnule Filip, ocolire la stîn-ga, haide!

Inainte!

Ca să petreacă, merseră milităreşte şi bĕtrînul soldat încântat scanda cât putea de tare: unu! doĭ! unu! doĭ!

Astfel făcură aproape un kilometru.

Insă umbletul acesta era cât se poate de obositor şi Madelena îndată ce găsi o bancă căzu pe ea.

— Uf! auzĭ să facĭ pe nişte bieţĭ oamenĭ să alerge astfel!

Eŭ nu maĭ pot şi cer să pue caiĭ la trăsură ca să mĕ întorc acasă!

Fu un hohot de rîs general.

— Poate că aĭ voi să te duc în cârcă! zise Burgand. Foarte 'ţĭ mulţumesc! Eştĭ prea grea! Asta se putea pecând eraĭ de şapte anĭ!

— Nu sînt aşa de grea cum crezĭ, încearcă numaĭ.

— Da, da, pune'ţĭ pofta în cuĭ. Ia fă bine şi te scoală, leneşo, şi haidem acasă.

— Nu mĕ ţin picioarele.

— Să te ajute d. de Saint-Yves.

Sacrebleu! fiĭ cu curaj!

Terezo, ia pe Madelena de celălalt braţ.... aşa!... cu chipul ĕsta nu cred să te maĭ plângĭ....

Haidem!

Burgand se puse lîngă Filip.

— Frumoasă noapte! nu'ĭ aşa, d-le Filip? zise Burgand ca să deschidă vorba.

— Da, prea frumoasă!... rĕspunse tînĕrul.

— Hîm! a început să se răcorească, să ne grăbim să ne întoarcem.

Peurmă, maĭ încet:

— Nu 'mĭ aĭ spus încă ce aĭ făcut azĭ dimineaţă!

— Tereza nu vrea cu nicĭ un preţ s'auză de măritiş.

— Asta nu însemnează nimic.. va să zică nu 'ţĭ a spus nimic altceva?

— Ce încăpăţînat e moş Burgand ĕsta! îşĭ zise Filip în gînd. Iar a început cu măritişul fie-si.

El rĕspunse cu oare care nerăbdare.

— Păĭ de vreme ce 'ţĭ spun că ea nu vrea s'auză de măritiş!

'Mi-a spus verde în faţă.

— Şi mie, ştiĭ bine, dar d-tale... Gîndeam că pe d-ta o să te asculte maĭ bine.

Insfîrşit eştĭ sigur că nu maĭ e nimic de făcut?

— Nimic!

— Atât maĭ rĕŭ, şi dacă'ĭ aşa, să nu maĭ vorbim de asta!

Dupe ce trecu o clipă îşĭ luă seama şi vorbi iar.

Adineaorĭ când mergeaţĭ amîndoĭ înainte credeam că despre asta vorbiţĭ.

— Ba nu! ba nu! Burgand! nicĭ nu mĕ gîndeam la asta!

Filip zise vorbele acestea cu un ton sec încât Burgand se uită la el cu mirare.

(Va urma)

Se opri de odată pe când îșĭ lega cravata, fiind-că 'ĭ venise ideia că trebuia numaĭ de cât să facă ceva pentru scumpul sĕŭ camarad. Dar ce să facă? Să se ducă la el? nu! era prea tîrziŭ... Să'ĭ scrie ar fi maĭ bine.

II

Se puse la masă, muie condeiul în cerneală și scrise cu o repezeală care părea că vine din simpatia vie și din părerea de rĕŭ că manifestează așa de tîrziŭ:

„Scumpe Hector....

Pe urmă se opri, se gândi, muie iar condeiul și... nu maĭ scrise.

Vezĭ că nu era lesne lucru ca să scrie așa scrisoare!.. El era prea intim ca să se mărginească la formule de condoleanță, la banalele P. C. ale morțiĭ.

Apoĭ ca să'ĭ spue luĭ d'Ayramont ce gândea el... iar nu era ușor lucru nicĭ corect. Fiind-că, când e vorba la adică, tot ce gândea el se putea resuma în naivitatea, vulgară dar expresivă, a acestor treĭ vorbe:

— Bine c'aĭ scăpat!

Fiind-că nimenĭ nu a fost vre-o dată așa de plicticos cât știuse Clotilda d'Ayramont ca să fie plicticoasă. Era o femee perfectă însă șapte-spre-zece ceasurĭ din zi nu făcea alt ceva de cât se ocupa cu lucrurile sublime, pretinzênd să încurageze, să ridice sufletele, împăcând pe însurațiĭ certațĭ, învĕțând pe fie-care care'ĭ datoria luĭ și cum trebue să se îngrijească, aspră cu alțiĭ, admirându-se foarte mult pe dînsa.... Și uscată!... dar știĭ uscată de te cruceaĭ!

D-luĭ d'Urgel—pe când mesteca mereŭ capătul condeiuluĭ luĭ de baga cu monograma în briliante—îĭ veni să zîmbească când se gândi că nesuferitul prânz anual pe care trebuia să'l sufere în casa luĭ d'Ayramont încetase de acum încolo. Se sfârșiseră prînzurile astea!... Biata femee adevĕrat că era nesuferită, și ce caracter avea!...

Afară de familia luĭ Hector, nimenĭ nu se gândea să critice cum-va aceea ce d'Ayramont numea „supapele luĭ de siguranță". Ce gentil este Hector ăsta! Dacă n'ar fi fost supapele acestea sigur că n'ar fi putut rezista multă vreme arțagului nevesteĭ sale.

Toate gândurile astea însă nu dedeaŭ stofa scrisoriĭ de condoleanță pe care de milă de silă trebuia s'o scrie Paul d'Urgel pentru ca să arate că împărtășește „perderea dureroasă...."

Se gândea mereŭ, mereŭ, mestecându'șĭ condeiul.

Adică cine ar crede că'ĭ o „perdere dureroasă?" Vezĭ bine că nicĭ unul din câțĭ vor veni mâine la Sf. Augustin. In lume se știa că d'Ayramont trăia foarte rĕŭ cu nevasta.

Și acum când era sigur că nu va maĭ fi silit să se ducă să prânzească la d-na d'Ayramont, d'Urgel se întreba dacă Hector nu se afișase prea mult cu „supapele" luĭ din urmă... Bine că nu trăise bine cu nevasta! Dar ce are a face! dacă te gândeștĭ bine, vezĭ că el prea mersese departe cu nepăsarea de ce va zice lumea! Maĭ cu seamă când era vorba de drăguța luĭ de azĭ, mititica Maggy Pilter, pe care o adusese din Londra acum doĭ anĭ și pe care o instalase într'un apartament drăgălaș din strada Meissonier. Acolo primea el pe câțĭ-va intimĭ. Paul prânzea acolo regulat în fie-care joĭ și la masa aceea era alt-fel de cât pe bulevardul Malesherbes.

Ayramont era nebun dupe Maggy. Și Paul d'Urgel se întreba chiar dacă pasiunea asta nu se va preface într'una din acele legăturĭ carĭ sfîrșesc pe un om, acum când Hector era liber cum se cade.

Dar scrisoarea nu se scria! Paul svîrli condeiul; nu putea să scrie nicĭ o vorbă fără să nu fie de rîs.

Ișĭ sfîrși toaleta și, când se duse la birt, se opri la florarul de unde cumpăra el florĭ. Acolo— câte odată mișcarea lucrurilor aduce ast-fel de șanse — găsi o câtățime foarte mare de chrysanteme ([1]) albe carĭ sosiseră tocmaĭ atuncĭ.

Paul putu trimite d-neĭ d'Ayramont un buchet d'acestea.

Florile acestea cu albeața lor rece, cu aroma lor ușoară și tristă de camfor evaporat, îĭ amintiră pe moartă cu multă neplăcere. Ș'apoĭ, ea nu era tocmaĭ rea de tot.... va fi uitată curînd.... Dar cine nu este uitat curînd?

D. d'Argel, care se da drept mare apreciator al luĭ Wagner, i se păru în seara aceea că *Lohengrin* era prea lung. Se gîndi mult chiar la moartea luĭ. Când se culcă se simți rĕŭ la stomah—și vechia luĭ prietenie pentru Hector i se păru maĭ micșorată.

III

In ziua înmormântăreĭ fuse un frig cumplit. Paul d'Urgel căpătă un fel de guturaiŭ care'l ținu o sĕptămână întreagă în casă, foarte posomorît.

Se gîndea la prietenul sĕŭ Hector.

— Bietul băiat! ce mină urîtă avea la înmormântare! Trebue să mĕ duc să'l vĕḑ îndată ce 'mĭ va fi maĭ bine!

Și se duse.

— Domnul a plecat îndată după ceremonie. A spus că să'ĭ trimetem scrisorile la Kermisoet, rĕspunse portarul.

Kermisoet era o moșioară a rĕposateĭ d'Ayramont în fundul Bretanieĭ.

D-luĭ d'Urgel i se păru că era ciudată ideia ca să se ducă cine-va la țară pe ast-fel de frig. Pe urmă fu sigur că lipsa asta nu va fi lungă.

Trecură două sêptămânĭ însă fără ca să audă ceva despre Hector. Se gîndi maĭ puțin la dînsul. Și se cam miră când îl vĕzu într'o zi în careta luĭ care mergea foarte iute. Doliul nu'ĭ ședea bine, negreșit, fiind-că părea foarte galben.

Paul se duse a doua zi pe bulevardul Malesherbes.

Domnul se întorsese de câte-va zile, era adevĕrat; însă nu primea pe nimenĭ —spuse portarul. Știa însă că D. d'Urgel.... Dar nu era sigur..... o să se ducă să întrebe pe fecior.

Peste câte-va minute D. d'Ayramont primi în salon pe prietenul sĕŭ.

— Pentru ce nu mi-aĭ trimes vorbă că te-aĭ întors? întrebă Paul. Dar..... ce aer obosit aĭ!..... Nu cum-va eștĭ bolnav?

— Bolnav? O! nu! Insă nenorocirea asta... pricepĭ.....

— Da, da.... Insfârșit, scumpul meŭ, ce voeștĭ?...... Trebue să te puĭ iar să trăieștĭ!

— O să mĕ întorc la Kermisoet.

— Pentru ce?.... aĭ lucrărĭ?...,

— Ba nu!.... Ce aș folosi?

— Aide să te maĭ plimbĭ puțin cu mine; o să'țĭ facă bine.

Hector se cam împotrivi; dar însfârșit pleacă cu prietenul sĕŭ spre parcul prin Monceau.

Amândoĭ tăceaŭ și dacă deschideaŭ gura spuneaŭ numaĭ câte o vorbă scurtă.

— Ce trist este aicĭ iarna! E de necrezut! zise D. d'Urgel pe când se plimbaŭ parc.

Și cu un ton încurajator zise iar:

— Când te gîndeștĭ că sunt în Paris cuiburĭ așa de frumoase.... unde este cald, unde nu'ĭ mirosul ĕsta de iarbă uscată.... N'aĭ vĕzut pe nimenĭ de când te-aĭ întors?

— Pe nimenĭ.

Paul d'Urgel nu crezu. Dar ce'ĭ păsa luĭ? Avea el planul sĕŭ.

Incepu să vorbească cu aprindere, spuind D-luĭ d'Ayramont ce se întâmplase în club, și pe când îĭ vorbea apucase pe strada Prony. Hector mergea după dînsul cu capul în jos, părênd că merge cu cea maĭ mare nepăsare. Și fără să bage de seamă cotiră în strada Meissonier.

Pe urmă D. d'Urgel, ținînd ca un despot pe prietenul sĕŭ de braț, îl sili să meargă pe stânga... intraseră pe o poartă... poarta caseĭ unde ședea Maggy Piiter.

Hector se opri, se uită împrejur.... și fugi înapoĭ în stradă zicênd cu un fel de imputare luĭ Paul d'Urgel care venise după dînsul foarte uimit:

— O! nu! nu pot!... De când a murit nevastă-mea!

Spartali

[1]) Un fel de ochiu-boului.

ZOLVEREINUL

ROMA, 16 Decembrie.—Expunerea motivelor carĭ însoțesc tractatele de comerț zice, terminând, că o alianță prevĕzătoare care este o garanție de pace, unește pe Italia cu cele două imperiĭ ale Centruluĭ.

Lumea voește acuma să deschidă și în sfera intereselor materiale aurora păciĭ într'o zonă întinsă a Europeĭ. Această zonă se va întinde din ce în ce maĭ mult prin noĭ accesiunĭ; lumea are ferma încredere.

Industria și comerțul vor avea pentru, 12 anĭ un regim stabil, subt auspiciile căruia vor putea să se prepare la vicisitudinile nouluĭ secol care se apropie. Cele treĭ guverne aŭ găsit în aceste ideĭ un conducător și forța pentru a încheia tractatele carĭ distribuie în mod echitabil sarcinile și avantagiile; ele aŭ dorit și speră că judecata deputaților se va inspira de aceste ideĭ în momentul votuluĭ.

RUSIA

COLONIA, 4 Decembre. — *Gazeta de Colonia* află din Petersburg că ministrul drumurilor și comunicațiilor D. Hubbenet se va retrage și că va fi înlocuit probabil prin generalul Annenkoff.

Pe liniile drumurilor de fer meridionale se află cantitățĭ marĭ de grîŭ carĭ nu pot fi transportate din cauza relelor dispozițiunĭ luate. Impĕratul este foarte iritat.

PETERSBURG, 4 Decembrie. — Un ucaz alipește corpuluĭ al 15-lea de armată al căruĭ cartier general este la Varșovia, a 15-a diviziune de cavalerie compusă din două regimente noĭ de dragonĭ și dintr'un regiment de casacĭ din Uralĭ.

A 13-a divizie de cavalerie care făcea parte până acum din corpul al 15-a va fi supusă direct comandantuluĭ trupelor circomscripțieĭ militare din Varșovia.

După ziare producĕtoriĭ de petrol din Bacu vor forma o asociațiune pentru vinderea în comun a petroluluĭ în străinătate.

Fapte și Intâmplărĭ

O bandă de copiĭ hoțĭ.—In ziua de 13 Decembre s. n. un tînăr se duse cu un copil în vîrstă de șase anĭ la un bijutier din foburgul Temple din Paris și arătându-ĭ maĭ multe inele, 'l întrebă de sînt de aur adevărat.

Bijutierul le luă și se uită la ele. Și fu foarte mirat când vĕzu între ele și un inel ce 'ĭ fusese furat cu vre-o două zile maĭ nainte.

Imediat vesti poliția, care arestă pe tînăr. Strîns de aproape tînărul făcu declarațiĭ, în urma cărora se descoperi o bandă întreagă de hoțĭ. Vîrsta acestor hoțĭ variază de la 6 anĭ până la 18, cu alte cuvinte era o bandă de copiĭ, organizată pentru furt. Operațiile eĭ se făceaŭ maĭ cu deosebire pe la bazarurĭ, prin cârciumĭ și băcăniĭ.

Toțĭ copiĭ aceștia învață la scoală, saŭ maĭ bine sînt înscrișĭ în scoală, căcĭ meseria 'șĭ o exercitaŭ în orele de clasă. Când ceĭ-l-alțĭ copiĭ se întorceaŭ de la scoală, se duceaŭ și eĭ a casă. Banda număra opt-spre-zece inșĭ.

Pentru că justiția nu poate să le facă nimic, din causa vîrsteĭ lor fragede, aŭ fost lăsațĭ în libertate, însă părințiĭ aŭ fost rugațĭ să 'ĭ ție maĭ de aproape.

ULTIME INFORMAȚII

In ședința de aseară a societățeĭ *Unirea* s'a ales o comisie de delegațĭ, compusă din D-niĭ studențĭ A. Eliescu, Al. Brăescu, Al. Rășcan, C. Rădulescu, D. Mateescu-Buzĕŭ, Em. Antonescu, Em. Pantazi, G. Vernescu, I. Sărățeanu, G. I. Ștefănescu-Goangă, G. Mumuianu, I Georgescu, I. Teohari, L. Papazu, M. Metzulescu, M. Băileanu, M. Morțun, Th. Lipati, V. Chirculescu și V. Baltă, spre a lua parte la solemnitatea serbăreĭ a 200 de anĭ de la moartea luĭ Miron Costin, serbare care va avea loc la Iașĭ.

—✠—

D. Ion Anghelescu, fost director al penitenciaruluĭ de la Slănic, a fost numit comptabil în direcția penitenciarelor, în locul decedatuluĭ I. Iconomescu.

* * *

In locul D-luĭ Anghelescu s'a numit director la Slănic D-l Bucurescu.

—✠—

In Botoșanĭ lipsa vagoanelor e iarășĭ simțită, magazinele sunt pline cu cereale, șopronul e ticsit, ast-fel că acuma depozitele se fac sub cerul liber, fiind expuse stricăciuneĭ.

Comercianțiĭ și exportatoriĭ de cereale reclamă neîncetat dar fără rezultat.

Ar fi de dorit a se pune capăt acestor mizeriĭ.

Vom reveni.

—✠—

La *Monitorul oficial* bântue influenza.

Maĭ mulțĭ funcționarĭ bolnavĭ aŭ căpătat congediĭ.

—✠—

Prețurile cerealelor sunt în scădere; cauza e începerea sĕrbătorilor pe de oparte, pe de alta apropierea înghețuluĭ Dunăreĭ.

E însă de prevăzut că în curînd vom putea nota iarășĭ urcarea prețurilor.

Grâul se plătește acuma de la 1850—1950, după calitate.

Orzul de la 1100—1200.

Porumbul de la 1000—1100, calculat gara Botoșanĭ.

—✠—

Venirea generaluluĭ Manu ca ministru al Domenielor a fost ilustrată printr'o inspecție făcută în cancelariile aceluĭ minister la toțĭ copiștiĭ, și ce e maĭ mare semn de pricepere din partea generaluluĭ ministru, e că pe toțĭ copiștiĭ 'ĭ întreba la rînd:

Dumneata ce maĭ lucrezĭ? merge bine?

Și când funcționariĭ dădeaŭ din cap în semn afirmativ generalul pleca înainte mulțumit.

—✠—

A apărut de sub tipar în editura Lito-Tipor. Carol Göbl, Bucureștĭ, strada Doamneĭ, Nr. 16 „Calendarul-Mapa" pe hârtie sugătoare.

Coprinzênd, pe lângă partea calendaristică și indicarea sĕrbătorilor ținute de Justiție, un tabloŭ de dobênzĭ de scadența cupoanelor, valorilor române, tarifa telegrafo-poștală, etc.

Prețul unuĭ esemplar 4 leĭ. De vînzare la Lito-tipografia Carol Göbl, și la principalele librăriĭ din țară.

Onor. public este rugat a nu confunda firma *Carol Göbl*, cu cele alte firme Göbl.

P. T.

In toate țările din lume, unde civilizațiunea a deslănțuit aripile gândireĭ, gazetele ilustrate aŭ ajuns adevĕrata pâine de toate zilele pentru oameniĭ din toate păturile sociale, de jos ca și de sus. Gazetele ilustrate pun la dispozițiunea tuturor creațiunile penelor celor maĭ geniale, creațiunile celor maĭ adâncĭ cugetătorĭ, ale celor maĭ versațĭ literațĭ și în acelașĭ timp ale celor maĭ renumițĭ maestri în muzică, pictură și architectură. In ziua de astă-zĭ, în schimbul uneĭ plățĭ foarte modeste și foarte ușor de achitat, cu un franc pe douĕ sĕptămânĭ, în țările culte, gazetele ilustrate ajută pe om să'șĭ facă o frumoasă bibliotecă, un frumos salon de pictură, un elegant repertoriŭ de muzică, etc.

Acestea sunt împrejurările carĭ ne-aŭ împins la fundarea revisteĭ: *Lumea ilustrată*.

Revista *Lumea ilustrată*, cu ajutorul unuĭ însemnat numĕr de oamenĭ de litere, îșĭ propune ca în modul popular și pe cât se poate de amuzant, să trateze toate ramurile științeĭ, ale arteĭ și ale literatureĭ, și va cuprinde atât bucățĭ originale, cât și traducerĭ din autoriĭ ceĭ maĭ renumițĭ. Bine înțeles că și partea relativă la viața casnică, muzica și moda, va fi cât se poate de îngrijită.

Ilustrațiunile vor fi alese dintr'ale celor maĭ însemnațĭ artiștĭ și nu numaĭ vor servi la înfrumusețarea revisteĭ, ci chiar îĭ vor mări valoarea, într'atât vor fi de frumoase, bine alese și executate cu cea maĭ mare îngrijire.

Dispunênd de o însemnată bibliotecă de romane renumite și atrăgătoare, vom fi tot-d'a-una în stare să oferim onor., noștri cititorĭ bucățĭ din cele maĭ alese și ne vom da toate silințele să ne conformăm cu bunul lor gust și cu sentimentele lor literare și artistice.

Ast-fel între multe alte romane și nuvele putem cita: 1) *Napoleon III-lea*, roman istoric de Gr. Samarov, 2) *Din viața prieteneĭ mele*, de H.... 3) *Securea Călăuluĭ*, de Brentano, 4) *Mia* de Memini, și alte romane, carĭ în lumea cultă aŭ produs mare sensațiune.

Sperăm decĭ că onor. public cetitor va primi cu plăcere, această publicațiune însemnată în care i se pun la dispoziție lucrurĭ atât de importante și, rugându'l a ne da bine-voitorul sĕŭ sprijin îl invităm a se abona la revista *Lumea ilustrată*.

CONDIȚIUNĬ DE ABONAMENT

Lumea ilustră apare de douĕ orĭ pe lună și anume: la I-iŭ și la 15 a fie-căreĭ lunĭ. Costul unuĭ esemplar este del 1 Leŭ noŭ pentru toată țara și Leĭ noĭ 1.15 pentru țĕrie streine. Abonamentul pe un an Lei 20 pentru toată țara și Leĭ 23.60 pentru țĕrile streine.

Foaia completă coprinde 24 numere.

Revista *Lumea ilustrată* se găsește la toate librăriile și la toțĭ colportoriĭ din țară și din streinătate.

Agenţiĭ și colportoriĭ nu sunt în drept să perceapă de cât numaĭ prețul fasciculeĭ pe care o aduc, și nu pot nicĭ să încaseze alte sume, nicĭ să libereze alte chitanțe pentru asemenea plățĭ. Orĭ-ce plată maĭ mare rog a se face *numaĭ* la Administrație saŭ la librăriile maĭ marĭ din țară.

Tot odată facem cunoscut onor. public că am reprodus renumitul tabloŭ:

BAIA UNEI IMPĔRĂTESE ROMANE

A. H. Schneider, al căruĭ preț se ridică la 80.000 mărcĭ. Noĭ vindem fie-care exemplar, întins pe carton, cu prețul de 12 Lein. Tabloul are o lărgime de 93 c.m. și o înălțime de 61 cm. *bonaților noștri însă, care vor proba că aŭ urmat abonamentul revisteĭ* **Lumea ilustrată** de la 1—24, le dăm acest tabloŭ cu prețul de leĭ noĭ **4.**

Esemplarele vîndute nu se primesc înapoĭ și cele tăiate nu se pot schimba.

Pentru sumele de la 5 leĭ în sus ce se primesc pentru *Lumea ilustrată* se bonifică porto.

Administrația

Hotel de France, No. 8

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11,20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pașcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4,02 dim. — De persoane pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — Fulgerul pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

București-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

București-Piteștĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

București-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

București-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

București-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

București-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,03 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI